

נולד בראדום, פולין – 25.12.1899
 נפטר בבית-אלפא – 16.2.1966
 היה נשוי לרחל רינגרט
 אב למרים (קרני)

"בנציק" גדל במשפחה מתבוללת ולמד בבית-ספר למסחר. בגיל צעיר מצא את דרכו לחוגי נוער ציוניים והיה בין מייסדי השומר-הצעיר בעירו. בזמן הפורענויות שהתרחשו בעת חילופי המשטרים (1918), היה בין מארגני ההגנה היהודית ומפקדיה – ואף נאסר עקב כך.

ידידיה שוהם: "בנציק תמיד היה בין הראשונים-הנחשונים, זהו קו העובר כחוט-השני לאורך כל חייו. לא הרגשנו בכך בעודו בחיים, כי תמיד נעשה הדבר בצנעה ובפשטות, כדבר המובן מאליו".

מיד עם תום מלחמת העולם הראשונה, כאשר ברחבי התנועה סער הוויכוח על עתיד שיכבת הבוגרים – מ' לחלוציות ומי להמשך לימודים - יצא בנציק לדרכו, במטרה לעלות לארץ-ישראל. במשך כחצי שנה עבר עם קבוצת "105" (קבוצת העולים הראשונה, שהקדימה את כל היתר, ונשאה עימה את בשורת העלייה הגדולה מפולין) תלאות רבות, עד שהגיעו לארץ. במשך כשנה עבר במספר מושבות בארץ, עבד אצל אכרים ורכש ניסיון חקלאי.

כאשר הגיעה העלייה השומרית לארץ, הצטרף לריכוז בגן-שמואל, עבד בכבישים, ולבסוף הצטרף לקיבוץ השומר-הצעיר הראשון במחנה שליד כביש חיפה-ג'דה ועימם עלה להתישב בבית-אלפא, בה ראה את ביתו. בקיבוץ עבד בענפים חקלאיים רבים ותרם מניסיונו.

בתקופת המאורעות בשנות ה-30 הוא פעיל בהגנה והיה אחד המפקדים הראשונים של ה"גפירים". בתקופת מלחמת העולם השנייה התגייס לצבא הבריטי, הרבה לפני הגיוס לבריגאדה, וכאשר השתחרר המשיך להיות פעיל בהגנה ובביטחון.

בערוב חייו ייסד ענף חדש בקיבוץ – המכאורת – לו התמסר עד ימיו האחרונים.

נפטר מהתקף-לב פתאומי.

ידידיה שוהם: "בנציק לא הרבה לדבר בשיחות קיבוץ. כוחו לא היה באומנות לפרש את הדרך, אלא בכשרון לצעוד בה בעוז, בנאמנות, בתבונת-לב ותבונת-כפיים. הוא מילא תפקידים במשק ובחברה בקפדנות יתרה ובדיוק רב. ידענו שהאיש, המקפיד עם חבריו, מקפיד עם עצמו יותר מעם כולם".